

JEOGRAF (3) *sb m*

Zawsze *ge-*.

e oraz *o* prawdopodobnie jasne (tak w *jeo-*); a *pochylone*.

sg N jeogrâf (1). *pl D jeogrâf(o)m* (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: geograf.

Uczony zajmujący się opisem powierzchni Ziemi [geographus – popiśnik ziemie, ten który wie o położeniu ziem, morza i krainy popisuje Mącz 144c; krajopis – geographus Cn] (3) : ielźcze przed Bożym naródenim walczyli Roxolani z krolem Pontfkim Medrydatem/ nâznâczył to Strabo Geograf/ y Trogus hiŝtorik. BielKron 336v; Hiŝpanowie/ y Portugalczykowie/ [...] niewiâdome przedtym ludziom y Aŝtrologom/ także Geographom Wyŝpy y Krâiny nâleźli StryjKron 11, 21.

Synonim: popiśnik.

HJ